
Priset för att äga Kristus

By David Wilkerson

April 28, 2003 Matteus skriver att Jesus talade till folkmassorna i liknelser: Allt detta talade Jesus till folket i liknelser. Han talade endast i liknelser till dem, för att det skulle uppfyllas som var sagt genom profeten: Jag vill öppna min mun för att tala i liknelser. Jag skall förkunna vad som har varit dolt sedan världens skapelse. (Matt 13:34-35)

För många kristna idag verkar liknelserna vara väldigt enkla. Men enligt Kristus innehåller varje liknelse en otrolig hemlighet. Det finns en dold sanning om hans rike i varje liknelse som Jesus ger. Och den sanningen upptäcks bara av dem som ivrigt söker efter den.

Många kristna skummar fort över liknelserna. De tror att de ser en uppenbar lärdom och går snabbt vidare. Eller så avfärdar de en liknelses betydelse med att den inte vänder sig till dem. Så de vänder sig till det Paulus skriver istället, i sitt sökande efter "djupare sanningar". De vill ha en teologi som framställs tydligt för dem och förklaras i detalj.

Men jag tänker på två liknelser som Jesus gav sina lärjungar. Enligt min åsikt innehåller dessa liknelser några av de mest djupgående sanningar en kristen kan få tag på:

"Himmelriket är likt en skatt som är gömd i en åker. En man finner den och gömmer den, och i sin glädje går han och säljer allt vad han äger och köper den åkern. Himmelriket är också likt en köpman som söker efter vackra pärlor. Och när han har funnit en mycket dyrbar pärla, går han och säljer allt vad han äger och köper den." (Matt 13:44-45)

Nu kanske du tänker: "Vad är det som är så dolt med dessa sanningar? Alla vet vi att Jesus är den mycket dyrbara pärlan och skatten som är nedgrävd i åkern. Det är ingen stor hemlighet." Du förstår, det finns dolt manna i dessa två liknelser, och bara en handfull kristna har upptäckt det. Varför? De har aldrig tagit sig tid till att gräva som mannen i den här liknelsen gjorde. Ja, dessa två desperata personer – den grävande mannen och den ihärdiga köpmannen visar tydligt vad Jesus menar: Guds hemligheter måste bli det mest åtråvärda i våra liv.

Bibeln säger helt klart att det finns hemligheter i Herren: "...han är förtrogen med de rättrådiga" (övers fr. eng.: Hans hemligheter finns hos de rättfärdiga, övers anm.). (Ords 3:32). Dessa hemligheter har varit okända sedan världens skapelse. Men Matteus berättar att de finns nedgrävda i Jesu liknelser. Dessa gömda sanningar har makt att verkligen sätta kristna fria. Men få är villiga att betala det höga pris det kostar för att upptäcka dem.

Nåväl, vi vet alla att frälsningens gåva inte kostar något. Jesus betalade priset fullt ut för vår frälsning, för all framtid. "...och de står som rättfärdiga utan att ha förtjänat det, av hans nåd, därför att Kristus Jesus har friköpt dem." (Rom 3:24) Dessutom inbjuder han oss till att dricka från hans källa av nåd som aldrig sinar: "Ja, den som vill, må ta emot livets vatten för intet." (Upp 22:17)

Jag bevittnade nyligen, när jag predikade i Italien, vilken glädje denna nåd ger. Tusentals människor vällde fram för att ta emot Jesus i dessa möten. Dessa människor rabblade inte bara en syndabön, utan bad djupt, grät, bekände och ropade på Herren. De blev frälsta och befriade genom den Helige Andes kraft.

Men i Jesu liknelse om såningsmannen varnar han och säger att det inte är alla som bekänner honom som kommer att fortsätta tro. Enligt liknelsen hamnar en del säd (evangeliet) i god jord. Den säden

kommer att slå rot, växa och bära frukt. Men annan säd kommer att falla på stenig mark och visna innan det hinner få rötter. Och ytterligare säd kommer att falla på mark med tistlar, och Satan kommer snart att stjäla det.

Jag tror att det stora avfallet som Jesus profeterade om håller på att hända. Ett fruktansvärt avfall håller på att ta över mängder av troende, speciellt i karismatiska kretsar. Många vänder sig bort från överbevisande predikningar som rör om i själen, för att söka efter lärare som tillfredsställer deras kött. De har blivit lurade av det som Paulus kallar för "ett annat evangelium, en annan Jesus". De kliar i deras öron efter att höra undervisning från framgångsrika pengafixerade predikanter.

Vi såg detta hända under vår resa i Europa. Kristna italienare berättade om amerikanska evangelister som tömde folks plånböcker, hoppade ombord på sina privata jetplan och sade "Ciao, hejdå!"

Men Jesus förutsåg allt detta. Han såg över historien fram till vår tid, och förutsade allt som skulle komma: förkastelse av gudfruktig tillrättvisning, upprinnelsen till ett lättsamt evangelium, den ytliga undervisningen för att tillfredsställa köttet och massornas avfall. Ja, han varnade om att i de sista dagarna skulle kärleken hos många troende avta. Tjänare som förut hade varit fulla av iver skulle nu bli ljumma eller till och med kallna. Och de skulle förvandla Jesu dyrbara nåd till lättfärdighet. De skulle predika om hans förlåtelse och välsignelser, utan att det skulle kosta någon något. Människor skulle bli obesvärade inför sin synd. Och detta skulle bedröva Herren så mycket att han sade att han skulle spy dem ut ur sin mun.

Det är därför som Jesus kallar till ett privat möte med sin närmaste krets av lärjungar. Skriften säger: "Sedan lämnade Jesus folkskaran och gick hem. Hans lärjungar kom då fram till honom och sade: "Förklara för oss liknelsen om ogräset i åkern." (Matt 13:36) Jesus ville öppna ögonen på sina efterföljare så att de såg en djupare mening i hans liknelser. Han visste att de behövde sanningen som skulle bära dem genom tider av förförelse.

I detta slutna sällskap berättade Kristus de två liknelserna jag nämnde tidigare, om skatten i åkern och om den dyrbara pärlan. Dessa två liknelser upptar endast tre verser i Bibeln. Men inbäddade i dem finns Herrens hemligheter, som han sade varit dolda från världens skapelse. Och de innehåller hans eviga syften för att de ska bli uppenbarade för hans tillgivna tjänare.

Bara genom ett ytligt studium, med hjälp av bibelkommentarer, är det möjligt att få ut några korn av sanning från dessa liknelser. Men det är inte allt som Skriften säger att vi ska göra. Jesus beskrev en man som grävde desperat. Och om Guds rikes sanningar är begravda djupt i Kristi liknelser, måste vi också gräva ivrigt för att finna uppenbarelsen.

Jag vill fråga dig: vilka är villiga att arbeta hårt för att finna dessa hemligheter? Vilka vill vänta tålmodigt på att Herren ska uppenbara sina hemligheter för dem? Vilka vill dröja kvar hos den Helige Ande tillräckligt länge för att få tag på hans livgivande sanningar?

Jag tror att jag har stannat kvar vid dessa två liknelser tillräckligt länge för att få ett hum om den dolda sanningen i dem. Jag kan säga detta om dem: De handlar om priset för att äga Kristus. Många kristna går genom livet helt nöjda med precis så mycket tro som behövs för att klara sig. De vill ha av Jesus precis så mycket som behövs för att ta sig till himlen. De kanske får fram några praktiska sanningar från hans liknelser, men de finner aldrig den livgivande sanningen som är begravd djupt inne i dem. Däremot säger dessa liknelser oss att Kristi dyrbara sanning bara hittas av hungriga, hängivna sökare. Dessa som eftertraktar honom med hela sitt hjärta kommer att få sina ögon helt

öppnade inför hemligheterna om ett rikt liv.

Jesus börjar dessa två liknelser med att säga "Låt mig berätta hur himmelriket är." (se Matt 13:44) Kristus talar inte här om himlen på det sätt som vi tänker oss den, ett rike i härlighet tillsammans med Fadern. Nej, han talar om himmelriket på jorden. Han säger helt enkelt: "Det är på det här sättet du kan äga fullheten av himlen i ditt hjärta, här och nu. Men låt mig först tala om för dig vad priset är för att få det."

Hur får vi tag i himlen på jorden? De två liknelserna är tydliga: genom att äga Kristus i all sin fullhet. Och det är en dyrköpt erfarenhet.

1. Den första liknelsen handlar om skatten i åkern. "Himmelriket är likt en skatt som är gömd i en åker. En man finner den och gömmer den, och i sin glädje går han och säljer allt vad han äger och köper den åkern." (Matt 13:44)

Först vill jag fråga: Vad representerar åkern här? Den betyder den kristna världen. Det är varje område där evangeliet har predikats och mottagits. Naturligtvis är församlingen en del av den åkern. Det finns ett missionsfält här hemma och ett missionsfält utomlands. Och mannen som arbetar på åkern representerar alla som tjänar Jesus.

Den här mannen har hört från en säker källa att en skatt är nedgrävd någonstans i åkern. Likaså har vi fått höra idag: "I honom är vishetens och kunskapens alla skatter gömda." (Kol 2:3) Medan andra åkerarbetare arbetar halvhjärtat, börjar den här mannen gräva frenetiskt. Han tillbringar timmar, dagar, veckor med att ihärdigt leta efter skatten.

Vem är den här mannen? Han representerar varje hängiven tjänare som har hört vad profeterna sade om Jesus: "Jag vill öppna min mun för att tala i liknelser. Jag skall förkunna vad som har varit dolt sedan världens skapelse." (Matt 13:35) Den här mannen bryr sig inte om vad andra tänker om honom. Han är fast besluten att gräva upp Guds gömda skatt. Och han vet att enda sättet att finna den är att söka efter den med allt vad han har. Så han gräver och gräver, totalt besluten att finna den.

Vad är det för skatt han letar efter? Det är den otroliga upptäckten att Kristus är allt han behöver. Hans skatt är att veta att all glädje, vägledning och alla syften, ja alla rikedomar i himlen, tillhör honom i Jesus. Det spelar ingen roll vilka prövningar eller svårigheter han ställs inför. Han vet att i Kristus har han fått alla resurser. Jesus är hans allt, i allting.

När den här mannen till slut finner skatten gör han en märklig sak: han gömmer den omedelbart. "En man finner den och gömmer den..." (Matt 13:44) Vad gör han här? Varför skulle han gömma den här underbara och nyfunna rikedomerna?

Vi finner en ledtråd i Paulus vittnesbörd. Aposteln säger: "Men han som utvalde mig redan i moderlivet och som kallade mig genom sin nåd, beslöt att uppenbara sin Son i mig, för att jag skulle predika evangelium om honom bland hedningarna. Jag brydde mig då inte om att genast fråga människor till råds. Jag for inte upp till Jerusalem, till dem som var apostlar före mig, utan jag begav mig till Arabien och vände sedan tillbaka till Damaskus." (Gal 1:15-17)

Paulus hade fått en otrolig uppenbarelse av Kristus. Så varför valde han att hålla det hemligt? Det var för att den här skatten var så värdefull för honom, den var honom kärare än någonting annat. Du

förstår, Paulus hade fastat för den här sanningen, bett för den och ivrigt sökt efter den. Han hade tjänat Gud nitiskt, som en farisé, men utan kunskap om sanningen. (se Rom 10:2) Och nu när han hade funnit sanningen, som var Kristus, tänkte han inte låta den stjälas från honom.

Så Paulus åkte till öknen i Arabien för att gömma sin skatt. Med andra ord "såld han allt han ägde för att köpa åkern där skatten var nedgrävd." (se Matt 13:44) Paulus menade: "Jag vill inte att någon eller någonting ska föra mig bort från denna fantastiska sanning jag har funnit i Kristus. Jag vill inte höra någon annans åsikt om detta just nu. Jag måste få ha det för mig själv. Och jag kommer inte att dela det med andra förrän jag har förstått det fullständigt fantastiska i det jag har funnit."

Jag föreställer mig att åkerarbetaren i liknelsen förundrade sig över skatten han fann. Så fort han hade öppnat kistan, höll han upp sin skatt, undersökte den och gladde sig över den. Men han kände omedelbart att det inte var tillräckligt att bara röra vid den och att titta på den. Han sade till sig själv: "Jag måste ha det här. Jag måste få äga det fullt ut. Om det blir så kommer jag att klara mig på det tills den dag jag dör."

Paulus är ett exempel på dessa som har upptäckt den ovärderliga skatt som är hjärtats uppenbarelse av Kristus. Han grävde djupt, fann skatten och jublade över sin upptäckt. Men han gömde den djupt i sitt hjärta. Han sade: "Det är inte nog för mig att bara beundra Jesus eller förundra mig över honom. Det är nödvändigt att han lever i mig. Jag måste ha honom som mitt eget liv. Jag behöver inte mer teologi om Frälsaren. Jag har tillbringat hela mitt liv med att lära mig doktriner. Nu är mitt enda fokus att känna Kristus och att äga honom. Jag vill att Jesus ska leva genom mig, och att mitt gamla jag ska dö."

När Jesus säger att åkerarbetaren "såld" allt han ägde, är den grekiska betydelsen att driva handel eller att byta bort. Detta betyder ett utbyte av varor eller tjänster utan att pengar överlämnas. Med andra ord, allt man söker efter kan inte köpas.

Detta öppnar upp betydelsen av liknelsen ännu mer. Jesus säger: "Du kan inte köpa andliga ting med materiella ting." Paulus levde ut denna sanning. Han ägde ingenting förutom kläderna han bar och kanske några verktyg för tältmakeri. Men detta är priset för att Paulus skulle få fatt på sin skatt: "Men allt det som var en vinst för mig räknar jag nu som förlust för Kristi skull. Ja, jag räknar allt som förlust, därför att jag har funnit det som är långt mer värt: kunskapen om Kristus Jesus, min Herre. För hans skull har jag förlorat allt och räknar det som avskräde för att jag skall vinna Kristus..." (Fil 3:7-8)

Vem grävde ner skatten i åkern? Skaparen, vår Far, äger allting, och han ägde åkern där skatten var nedgrävd. Detta betyder att det var han som grävde ner den där. Han visste att mannen som grävde på åkern var fattig. Rika män behöver ju inte befatta sig med fysiskt arbete. Så den här åkerarbetaren måste gå till ägaren och idka byteshandel för att få köpa åkern.

Vi vet att vi inte kan köpa andliga saker med pengar. Så hur är det möjligt för oss att köpa någonting från vår välsignade Fader? Jesaja svarar: "Hör på, alla ni som törstar, kom hit till vattnet, och ni som inte har pengar, kom hit och köp säd och ät. Ja, kom hit och köp säd utan pengar och för intet både vin och mjölk." (Jes 55:1) Med andra ord säger Gud: "Vad är det värt för dig? Men tänk inte i pengar utan tala till mig i termer av varor och tjänster."

I århundraden har rika män försökt att vinna evigt liv genom att ge upp sina förmögenheter. De försakade slott, marker, rikedomar, omfattande hjordar, juveler och fina klädesplagg, allt i ett försök att vinna Kristus. De blev fattighjon genom att äta magert och klä sig i djurskinn. Men det var ingen

som fann Jesus på det här sättet.

Jag tror att Paulus tillbringade sina månader i Arabien med att idka byteshandel med Fadern. Jag föreställer mig att han frågar: "Herre, hur kan jag bli ägare till Kristi totala rikedomar? Vad kommer det att kosta?" Fadern svarar: "Vi säger så här Paulus. Ge mig all din självrättfärdighet. Då kommer jag att ge dig rättfärdigheten i Kristus. Ge mig alla dina goda gärningar och din strävan efter att behaga mig. Då kommer jag att ge dig Kristi helighet endast genom tro.

"Överlämna till mig alla dina mål, ambitioner, planer och förhoppningar. Jag kommer att ge dig Kristus själv för att leva i dig och genom dig. Hans önskningar kommer att bli dina, och du kommer att känna glädje och lycka som ingen prestation någonsin kan ge dig.

"Ge mig din bästa tid. Ge mig all din förtröstan och tillit, alla dina bekymmer. Då kommer du att vinna Kristus. Du kommer att bli ägare till all hans vishet och förtrolighet, utan att betala något i pengar. Säg mig Paulus, att vinna Kristus, är det värt allt det för dig?"

Paulus vann Kristus. Han kom ut från öknen i full besittning av sin skatt. Nu vittnade han: "Den gamla Paulus är död och Kristus lever i mig. Alla mina ambitioner är borta. Allt vad jag förut ville göra eller bli har jag lämnat bakom mig i öknen. Jag har funnit mitt livs skatt, och han är fullt tillräcklig för mig. Jesus är allt som jag någonsin kommer att behöva."

Du kanske undrar: "Var finns det dolda mysteriet i den här liknelsen om skatten? Vad är det för hemlighet som är nedgrävd där?" Paulus ger oss svaret: "...den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga. För dem ville Gud göra känt vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna hemlighet – Kristus i er, härlighetens hopp." (Kol 1:26-27)

Kort sagt, mysteriet är Kristus själv, i dig. Den själva himmelska skatten lever inom dig, du äger den.

2. Den andra liknelsen handlar om den mycket dyrbara pärlan. "Himmelriket är också likt en köpman som söker efter vackra pärlor. Och när han har funnit en mycket dyrbar pärla, går han och säljer allt vad han äger och köper den." (Matt 13:45-46)

Vem är köpmannen i den här liknelsen? Den grekiska grundtexten beskriver honom här som en resande grossisthandlare. Denne köpman var också en analytiker eller värderare. Med andra ord förtjänade han sitt uppehälle genom att uppskatta dyrbara pärlor efter deras kvalitet och värde.

Nu vet vi att Jesus är den mycket dyrbara pärlan som köpmannen finner. Han är väldigt dyrbar, av oräkneligt värde, därför att köpmannen säljer alla sina andra ägodelar för att vinna honom. Min fråga är: Vem var den ursprungliga ägaren till denna dyrbara pärla? Och varför var han villig att idka byteshandel med den?

Jag tror att vi finner pärlans betydelse i Guds eviga syften. Uppenbarligen tillhörde pärlan Fadern. Han ägde Kristus precis som varje far äger sin egen son. Jesus är verkligen Faderns mest värdefulla och uppskattade ägodel.

Det var bara en sak som kunde få Fadern att ge upp den här dyrbara pärlan. Han gjorde det av kärlek. Han och hans Son hade slutit ett förbund före världens skapelse. Och i det förbundet gick Fadern med på att idka byteshandel med sin Son. Han avstod honom som ett offer, i syfte att rädda mänskligheten.

Aposteln Petrus refererar till det höga priset för den värdefulla gåvan. Han talar om Kristi dyrbara blod, vår mycket dyrbara pärla. Men när översteprästerna undersökte den här pärlan, värderade de honom till endast trettio silvermynt. "Då uppfylldes det som hade sagts genom profeten Jesaja: Och jag tog de trettio silvermynten, det pris som Israels barn hade satt på honom som hade värderats..." (Matt 27:9) Tänk på det här: universums Gud hade gjort sin värdefulla pärla tillgänglig för alla. Men dessa män satte litet eller inget värde på honom. En del kallade honom till och med för en bluff, en imitation.

Jag tror att Herren måste sörja idag när han ser hur lite värde hans folk sätter på denna ovärderliga pärla. För somliga är Kristus inget mer än ett museiföremål. Han är placerad under glas, så att det inte går att nå eller vidröra honom. Människor besöker honom en gång i veckan för att beundra eller prisa honom. De tittar på hans kors och förundras över hans offer och säger: "Så vackert, så fullständigt underbart." Men de äger aldrig pärlan. De idkar inte byteshandel med ägaren, fast beslutna att äga den till varje pris.

Mina kära, Gud vill att hans pärla ska bli funnen av dem som är besatta av att äga honom. Det är som om han säger: "Min pärla är tillgänglig bara för dem som sätter ett stort värde på honom."

Alltså, köpmannen i den här liknelsen representerar en väldigt liten grupp av troende idag. Dessa tjänare har i Jesus funnit svaret på hjärtats alla böner och behov. Han har blivit deras centrala fokus. De har eftertraktat detta pris med allt vad de har inom sig. Och de ska få tag på honom till varje pris.

Vad kostade det för köpmannen att få pärlan? Kom ihåg att den här pärlan var ovärderlig. Den kunde inte köpas med någon summa pengar. Det fanns helt enkelt inte nog med guld eller silver på jorden som kunde mäta sig med dess värde. Och köpmannen visste detta. Han insåg att han kunde ägna hela sitt liv åt att samla på sig rikedomar för att vinna den, men hans ansträngningar skulle vara helt i onödan.

Jag föreställer mig att köpmannen sade till ägaren: "Se här, jag måste ha denna pärla. I gengäld ger jag med glädje hela mitt liv i tjänst för dig. Vad du än vill att jag ska göra kommer jag att göra. Låt mig bara få bli ägare till den." Fadern svarade honom kärleksfullt: "Ge mig ditt hjärta, det är priset." Sedan läser vi: "Och när han har funnit en mycket dyrbar pärla, går han och säljer allt vad han äger och köper den." (Matt 13:46)

Denne köpman sålde sig själv för pärlans skull. Det kostade honom hans ande, själ och kropp, "allt vad han ägde". Men ägaren sade till honom att han skulle vinna detta istället: "Ja, du kommer att bli min tjänare. Men du kommer att bli mycket mer för mig än så. Du förstår, genom att ge mig ditt hjärta, ger du mig tillåtelse att adoptera dig. Jag kommer att göra dig till en del av min familj. Sedan blir du min arvinge. Det betyder att du kommer att äga pärlan tillsammans med mig. Den kommer att bli både min och din."

Låt mig berätta vad dessa två liknelser betyder för mig personligen. Kristus är skattkistan i åkern. Och i honom har jag funnit allt vad jag någonsin kommer att behöva. För mig betyder det följande:

Inga fler försök att finna mening i min tjänst. Inget mer letande efter tillfredsställelse hos familj eller vänner. Inget mer behov av att bygga upp något inför Gud, att bli framgångsrik, eller att känna mig användbar. Ingen mer tävlan med någon, eller att försöka bevisa något. Inget mer letande efter sätt att behaga människor. Inga fler försök att tänka eller resonera mig ut ur svårigheter.

Jag har funnit vad jag letar efter. Min skatt, min pärla är Kristus. Och allt vad Ägaren begär av mig är: "David, jag älskar dig. Låt mig adoptera dig. Jag har redan skrivit under papperena med min egen Sons blod. Du är nu tillsammans med honom en medarvinge till allting jag äger."

Jag är fortfarande i en försäljningsprocess av allt vad jag äger. Jag ger fortfarande Fadern min tid, mina tankar, min vilja och mina planer. Men jag vet att jag byter allt det mot en skatt. Jag byter in det för att köpa levande vatten, livets bröd, mjölk och honung av glädje och frid. Och jag gör det utan några som helst pengar. Priset för mig är min kärlek, tilliten och tron på hans Ord.

Vilket kap! Jag ger upp mina smutsiga trasor av självtillit och goda gärningar. Jag lägger undan mina av strävan utslitna skor. Jag lämnar bakom mig de sömnlösa nätterna på tvivlets och fruktans gator. Och istället blir jag adopterad av en Kung.

Käre kristen, det här är vad som händer när du söker efter pärlan och skatten tills du finner honom. Jesus erbjuder dig allting som han har. Han skänker dig glädje, frid, mening och helighet. Och han blir ditt allt: ditt uppvaknande och insomnande, din morgon, eftermiddag och kväll.

Så, vad är det värt för dig? Att vinna honom kommer kanske att kosta dig mer än du är villig att betala. Jag uppmanar dig: börja gräv idag.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tscpulpitseries.org

© 2003 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771